

การบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ต

Sustainable Management of Municipality in Phuket

ผศ.ดร.ดวงใจ พานิชเจริญกิจ

Asst. Prof. Dr. Duangjai Panitcharernkit

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

บทคัดย่อ

การบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ต เป็นการบริหารจัดการเทศบาล เพื่อให้มีความสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ การจัดการผลกระทบการบริหารของเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต และการบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืน โดยการศึกษา 12 เทศบาล การสัมภาษณ์กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการท้องถิ่น นอกจากนั้นมีการสนทนากลุ่มย่อยตัวแทนเจ้าหน้าที่เทศบาลและตัวแทนประชาชนที่เข้าร่วมเทศบาลละ 10-15 คน นำผลสรุปจากการสำรวจการตอบแบบสอบถามจำนวน 272 คน แบ่งเป็น เจ้าหน้าที่เทศบาล 157 คน ประชาชน 115 คน มาพิจารณาและแสดงความคิดเห็น ทำให้ค้นพบสิ่งที่ทำให้เกิดผลกระทบจากการบริหารเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต จากนวัตกรรมการบริหารสาธารณะ 8 ด้าน คือ 1).ด้านนวัตกรรมการสร้างสรรค์การศึกษา 2).ด้านนวัตกรรมด้านสาธารณสุข 3).ด้านนวัตกรรมการรักษาความปลอดภัย 4).ด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5).ด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม 6).ด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์ทางการเมืองและการมีส่วนร่วม 7).ด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์การคลังท้องถิ่น 8).ด้านนวัตกรรมด้านการบริหารทั่วไป พบว่าผลกระทบเกิดจากมิติภายนอกองค์กร 4 ด้าน คือ

1). ด้านการเมืองท้องถิ่น 2).การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น 3). การบริการสาธารณะ 4). ความสัมพันธ์ชุมชนและผู้นำท้องถิ่น เช่น ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิดตัดสินใจการบริหารจัดการใช้ประโยชน์พื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะพื้นที่ชายหาด ทะเล เขตอุทยาน ด้านการสร้างสรรค์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น รวมถึงด้านการบริการ สาธารณูปโภคและการศึกษายังไม่ทั่วถึง

ส่วนการบริหารเทศบาลอย่างยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ต ผู้บริหารแต่ละท้องถิ่นมีหลักการบริหารเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตอย่างยั่งยืน 5 ประการ คือ 1). การเป็นผู้นำที่ดี เป็นผู้ที่มีความชัดเจน โปร่งใส 2).การมีส่วนร่วม สร้างสรรค์กิจกรรม ความสัมพันธ์ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การให้ความสำคัญกับประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วม การพัฒนาท้องถิ่น 3).การบริหารจัดการอย่างมีระบบ มีการจัดทำแผน นโยบาย และ บูรณาการงานต่างๆ ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐและเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น 4).การสร้าง ความสามัคคี ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรักในท้องถิ่นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 5). การยึดหลักธรรมาภิบาล การมีคุณธรรม โปร่งใส มีส่วนร่วม และรับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างมีคุณค่าเป็นหลักแห่งการนำไปสู่ความสำเร็จของแต่ละท้องถิ่น

คำสำคัญ: ผลกระทบ การบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

Abstract

The Sustainable Management of Municipality in Phuket refers to municipal management that is in line with government policies. To study impacts from municipal management in Phuket province and from sustainable management of municipality, this research studied 12 municipalities via interviews with local politicians/local civil servants and focus-group discussions with municipal officials and local people. There were 10 to 15 participants from each studied municipality. Moreover, there were questionnaires filled by 272 persons. Of these respondents, 157 were municipal officials and 115 were people. Findings show municipal management in Phuket province has affected eight areas of management and public services namely: 1) education innovations; 2) public-health innovations; 3) safety innovations; 4) green innovations; 5) cultural-conservation innovations; 6) political and participation innovations; 7) local fiscal innovations; and 8) management innovations. Moreover, municipal management has affected four external areas namely: 1) local politics; 2) public participation by local people; 3) public services; and 4) relationships between communities and local leaders. For example, there is lack of local people's participation in decision-making process when it comes to the management of public areas such as beach, sea, and national parks; environmental works; local resources, and the inadequate infrastructure and educational services.

For the Sustainable Management of Municipality in Phuket, executives of local administrative bodies have embraced five principles:

1) Good leadership such as being transparent; 2) Public participation such as organizing constructive activities, promoting good ties within their organization and beyond, and according importance to engaging people in local development; 3) Well-developed management system with formulation of policies/plans, and integration of works that comply with government policies and suits local context; 4) Promotion of unity via promoting local people's love for their hometown and mutual support, etc.; and 5) Good governance covering morality, transparency, engagement, and responsibility towards values crucial to achieving successes for local areas.

Keywords: Impacts, Sustainable Management

บทนำ

“การปกครองท้องถิ่น” มีการปะปนกันระหว่างแนวคิดแบบรัฐศาสตร์ศึกษา และปทัสถานนิยม (Mill, John Stuart, 1975) มีการแบ่งแยกแนวคิดออกเป็น 2 สำนัก คือสำนักรวมศูนย์อำนาจ (centralism) และสำนักกระจายอำนาจ (decentralism)

การปกครองในประเทศไทย บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 บังคับให้รัฐบาลส่วนกลางต้องกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระ ในการบริหารงาน มากขึ้น ทั้งในด้านการดำเนินนโยบาย การบริหารบุคคล การจัดการศึกษาและการจัดการทรัพยากร และกำหนดให้รัฐต้องมีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างชัดเจน ให้ลดการกำกับของรัฐส่วนกลางต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2550) เช่นเดียวกับการบริหารจัดการ การปกครองของจังหวัดภูเก็ต

การปกครอง จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการ ออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย

1.อำเภอเมือง ประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 องค์กร คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลตำบล 5 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 1 แห่ง

2. อำเภอกะทู้ ประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 องค์กร คือ เทศบาลเมือง 2 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 1 แห่ง

3. อำเภอถลาง ประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 องค์กร คือ เทศบาลตำบล 4 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 4 แห่ง

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเพียงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเดียว คือ “เทศบาล” ซึ่งในจังหวัดภูเก็ตมี 12 เทศบาล ประกอบด้วย อำเภอเมือง คือ

เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลตำบลวิชิต เทศบาลตำบลราไวย์ เทศบาลตำบลฉลอง เทศบาลตำบลกะรน เทศบาลตำบลรัชฎา อำเภอกะทู้ คือ เทศบาลเมืองกะทู้ เทศบาลเมืองป่าตอง อำเภอถลาง คือ เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี เทศบาลตำบลเชิงทะเล เทศบาลตำบลศรีสุนทร เทศบาลตำบลปากคลอก ที่ผ่านมามักท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาและให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจ มีความรับผิดชอบในการบริหารงานตามสภาพที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ เป็นองค์กรที่ จัดตั้งขึ้นเพื่อบริการสาธารณะเป็นหลักสำคัญ โดยเฉพาะในยุคไทยแลนด์ 4.0 การบริหารจัดการเทศบาลมีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง เป้าหมายของการวิจัยผลกระทบมิติจากภายนอกองค์กรเทศบาล 4 มิติ สิ่งที่จะนำมาซึ่งการสร้างสรรคบริการสาธารณะ 8 นวัตกรรม ด้วยความโปร่งใส 5 ด้านและการบริการสาธารณะ 3 ด้าน ตามกรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ จึงต้องการ ทราบถึงปัญหาที่แท้จริง ของการบริหารจัดการ ตามบทบาทภารกิจในฐานะที่เป็นเทศบาลได้ ผลเพียงใด สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่หรือไม่ มีผลกระทบจาก มิติภายนอกองค์กรเทศบาล เพราะเทศบาลถือเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่ได้รับความคาดหวังจากประชาชนใน ศักยภาพการบริหารงาน และเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมาก การศึกษาหรือการค้นพบ จะทำให้ทราบปัญหาในการบริหารจัดการและผลกระทบที่เกิดขึ้น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมสำหรับการบริหารจัดการเทศบาล อย่างยั่งยืน โปร่งใส และตอบสนองความต้องการบริการสาธารณะ ของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของผลกระทบ คือ มิติจากภายนอกองค์กรเทศบาล 4 มิติ สิ่งที่จะนำมาซึ่งการสร้างสรรคบริการสาธารณะ 8 นวัตกรรม ด้วยความโปร่งใส 5 ด้าน และการบริการสาธารณะ 3 ด้าน ตามกรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

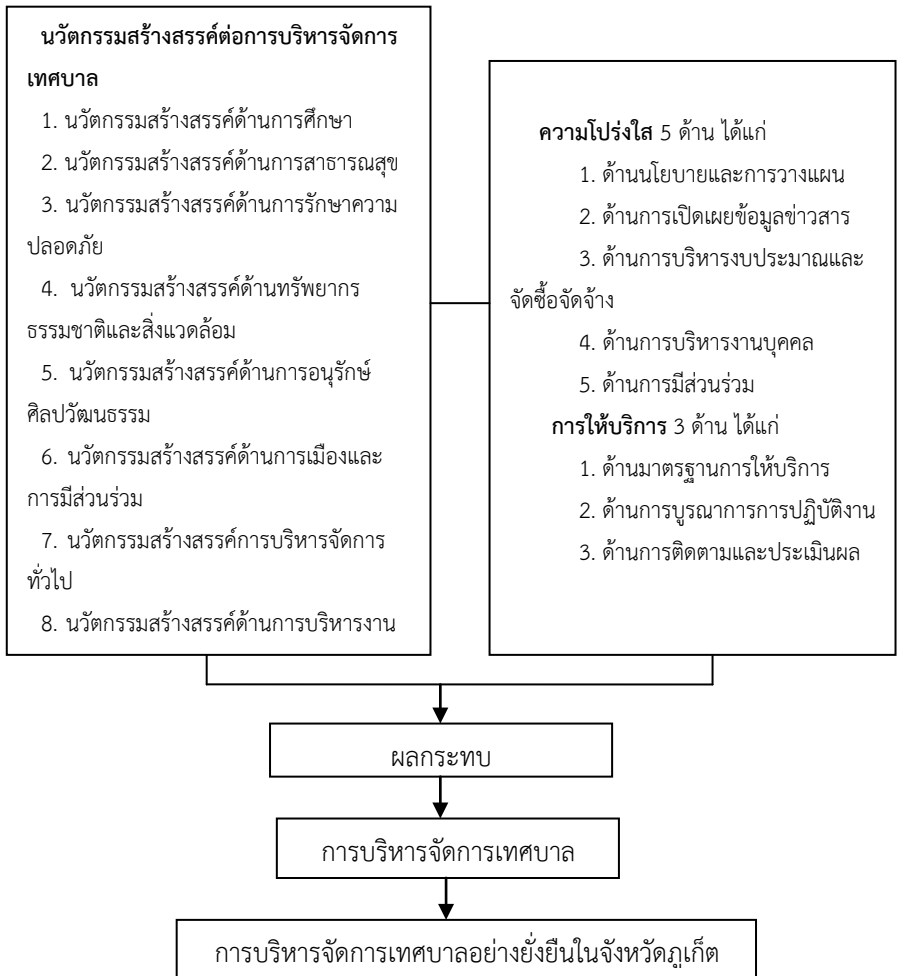
ผลกระทบ จากการบริหารจัดการของ เทศบาล ในจังหวัดภูเก็ต การสังเคราะห์ประเด็นต่างๆ จากการ ศึกษาแนวคิดของ วีระศักดิ์ เครือเทพ (2548)

กล่าวถึงการสร้างสรรค์การบริการสาธารณะ 8 นวัตกรรม เพื่อประเมินความโปร่งใส 5 ด้านและการบริการสาธารณะ 3 ด้าน (สุเมธ แสงนิมนวล, 2556) โดยการลงพื้นที่สำรวจบริบทพื้นที่และการสัมภาษณ์ สทนากลุ่มย่อยกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้นๆ เช่น นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล รองประธานสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล พนักงานหรือข้าราชการของเทศบาล เทศบาลละ 1 คน รวมจำนวน 12 คน ซึ่งในการนำมาวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัยไม่สามารถนำรายชื่อแต่ละท่านมาลงนามได้ แต่จะนำเสนอในภาพรวมการอธิบายพรรณาเชิงคุณภาพ

การบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืน หมายถึง ความพร้อมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีหลักการและสามารถบริหารจัดการปัญหาอุปสรรค จากผลกระทบต่างๆ มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลให้เป็นองค์กรแก่การบริการสาธารณะต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง และมีคุณธรรม ความโปร่งใส

การบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ต การสอบถาม ความคิดเห็นด้วยแบบสอบถาม 12 พื้นที่ 272 ชุด วิเคราะห์หาค่าความคิดเห็นในการบริหารจัดการเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต ภายใต้ความโปร่งใส 5 ด้าน และการบริการสาธารณะ 3 ด้าน ด้วยวิธีเชิงปริมาณ การคำนวณหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ทางสถิติ ผ่านระบบ SPSS อันเป็นส่วนที่จะทำให้ประเมินได้ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการแสดงความคิดเห็นของ 2 ฝ่าย คือ ประชาชนและเจ้าหน้าที่เทศบาล และนำผลสรุปเบื้องต้นมาใช้ในการสำรวจความถูกต้องด้วยการจัด สทนากลุ่มย่อย กลุ่มประชาชนในเขตเทศบาล 12 เทศบาล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลอย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างประชาชนและเจ้าหน้าที่เทศบาล การแสดงความคิดเห็นด้านความโปร่งใส และการบริการสาธารณะของเทศบาลทั้ง 12 เทศบาลในจังหวัดภูเก็ต ค่าความสำคัญระดับ 1-5 คะแนน

ความคิดเห็น ระดับมากที่สุด 5 คะแนน ระดับมาก 4 คะแนน

ปานกลาง 3 คะแนน น้อย 2 คะแนน และน้อยที่สุด 1 คะแนน

ตารางเปรียบเทียบค่าความสำคัญความโปร่งใสและการบริการสาธารณะ

ผลกระทบต่อการบริหารเทศบาล	ค่าความสำคัญ	
	ประชาชน	เจ้าหน้าที่เทศบาล
ความโปร่งใส		
1.ด้านนโยบายและการวางแผน	3.73	4.07
2.ด้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	3.76	3.97
3.ด้านการบริหารงบประมาณและการจัดซื้อจัดจ้าง	3.66	4.09
4.ด้านการบริหารบุคคล	3.77	4.07
5.ด้านการมีส่วนร่วม	3.70	4.09
การบริการสาธารณะ		
1.ด้านมาตรฐานการบริการ	3.79	3.39
2.ด้านการบูรณาการการปฏิบัติ	3.67	3.36
3.ด้านการติดตามและประเมินผล	3.76	4.09

ผลกระทบ

ด้านความโปร่งใส จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้สามารถนำมาใช้ในการจัดสนทนากลุ่มรวมสรุปได้ว่า ความโปร่งใสเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประชาชน ที่ต้องการความน่าเชื่อถือจากเทศบาล ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในทุกด้านที่ปฏิบัติให้เป็นที่ยอมรับอย่างต่อเนื่อง และสามารถเข้าถึงได้ง่าย เพื่อประชาชนจะได้เกิดความรู้สึกไว้วางใจต่อการปฏิบัติงานของเทศบาล ในจังหวัดภูเก็ตมากขึ้น แต่ส่วนของเจ้าหน้าที่ให้ความคิดเห็นว่า ที่ผ่านมาได้ปฏิบัติหน้าที่ตามแผนงานในทุกด้านอย่างโปร่งใส และมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงทุกครั้งที่ประเด็นการวางแผนงาน การจัดงบประมาณ การเผยแพร่ การจัดวางกำลังคนที่เหมาะสม และการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม ซึ่งหากประชาชนยังมีปัญหาในการเข้าถึง ทางหน่วยงานเทศบาลจะได้ทำการพัฒนาและนำไปปรับปรุงแก้ไขวิธีการที่ทันสมัยและอำนวยความสะดวกให้มากกว่าเดิม เช่น การนำเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ ในการติดต่อประสานงาน การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสำคัญของแต่ละเทศบาลผ่านสื่อที่ทันสมัย เช่น ระบบ Group Line, Website เทศบาล เป็นต้น

ด้านการบริการสาธารณะ ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในมาตรฐานการบริการของเทศบาล เช่น การจัดบริการอบรมอาชีพเสริม การสร้างรายได้ให้กับประชาชน แต่ประชาชนส่วนใหญ่กล่าวว่าไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารหรือการแนะนำใดๆ จากฝ่ายเจ้าหน้าที่เทศบาล แม้ว่าเจ้าหน้าที่จะชี้แจงว่าได้เผยแพร่ข้อมูลทุกครั้งทุกขั้นตอนการวางแผนงานและการจัดทำแต่ละโครงการให้กับประชาชนได้รับทราบเสมอ ดังนั้นผลกระทบที่เกิดขึ้น คือ การขาดการมีส่วนร่วม ขาดการประสานงานที่ดี ทำให้การบริการไม่ทั่วถึง

ส่วนผลกระทบจากการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการสร้างสรรคการบริหารงานยุคใหม่ของเทศบาล ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้นำ

ท้องถิ่นและผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง พบว่านวัตกรรม 8 ด้านมีผลต่อการบริหารจัดการ
เทศบาลในจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

ตารางแสดงการส่งเสริมงานด้านนวัตกรรมที่สร้างสรรค์

นวัตกรรมสร้างสรรค์ด้านการศึกษา

เทศบาล	การจัดการศึกษา ในระบบและ นอกระบบ ด้วยระบบที่ ทันสมัย	ศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก พร้อมอุปกรณ์การ ส่งเสริมสุขภาพของ เด็กเล็ก เพื่อเตรียม ความพร้อมก่อนเข้า สู่โรงเรียน	การ ส่งเสริม การสอน ภาษาต่าง ประเทศ	นำเทคโนโลยีมา ใช้ในการจัด การเรียน การสอนผ่าน ระบบ สารสนเทศ	จัดการเรียน การสอน ด้าน วัฒนธรรม ประเพณีเพื่อ รองรับการ ท่องเที่ยว
เทศบาลนครภูเก็ต	/		/	/	/
เทศบาลตำบลรัชฎา	/		/	/	
เทศบาลตำบลวิชิต	/		/	/	
เทศบาลตำบลกะรน		/	/	/	
เทศบาลตำบลฉลอง		/	/	/	
เทศบาลตำบลราไวย์		/	/	/	/
เทศบาลตำบล เทพกระษัตรี		/	/	/	
เทศบาลตำบลป่าคลอก		/	/	/	
เทศบาลตำบลศรีสุนทร		/	/	/	
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	/		/	/	
เทศบาลเมืองกะทู้	/		/	/	
เทศบาลเมืองป่าตอง	/		/	/	

นวัตกรรมสร้างสรรค์ด้านสาธารณสุข

เทศบาล	สวัสดิการสังคม ผู้สูง อายุ ดูแลผู้ป่วย	การจัดการพื้นที่สีเขียว	การรักษาความสะอาด
เทศบาลนครภูเก็ต	/	/	/
เทศบาลตำบลรัชฎา	/	/	/
เทศบาลตำบลวิชิต	/	/	/
เทศบาลตำบลกะรน	/	/	/
เทศบาลตำบลฉลอง	/	/	/
เทศบาลตำบลราไวย์	/	/	/
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี	/	/	/
เทศบาลตำบลป่าคลอก	/	/	/
เทศบาลตำบลศรีสุนทร	/	/	/
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	/	/	/
เทศบาลเมืองกะทู้	/	/	/
เทศบาลเมืองป่าตอง	/	/	/

ด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์การรักษาความปลอดภัย

เทศบาล	การจัดตั้ง อุปกรณ์ ป้องกันภัย	. การจัดเวร ยามรักษา ความปลอดภัย	การจัดศูนย์ป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย	การจัดรถ Ambulance	หน่วยดูแล นักท่องเที่ยว
เทศบาลนครภูเก็ต	/	/			
เทศบาลตำบลรัชฎา	/				
เทศบาลตำบลวิชิต	/				
เทศบาลตำบลกะรน	/	/	/		/
เทศบาลตำบลฉลอง	/				
เทศบาลตำบลราไวย์	/	/			
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี	/	/			
เทศบาลตำบลป่าคลอก	/				
เทศบาลตำบลศรีสุนทร	/				
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	/				
เทศบาลเมืองกะทู้	/			/	
เทศบาลเมืองป่าตอง	/		/		/

ด้านวัดกรรมการสร้างสรรค์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เทศบาล	การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์	. การส่งเสริมจิตสำนึกการรักษาความสะอาด	การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์	การคิดค้นวิธีการกำจัดขยะด้วยวัสดุที่มีในท้องถิ่น	การจัดการสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเป็นสถานที่ออกกำลังกาย
เทศบาลนครภูเก็ต					/
เทศบาลตำบลรัชฎา					
เทศบาลตำบลวิชิต	/	/			
เทศบาลตำบลกะรน					
เทศบาลตำบลฉลอง		/			
เทศบาลตำบลราไวย์		/			
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี			/		
เทศบาลตำบลป่าคลอก	/			/	
เทศบาลตำบลศรีสุนทร		/			
เทศบาลตำบลเชิงทะเล					
เทศบาลเมืองกะทู้					/
เทศบาลเมืองป่าตอง					

ด้านวัดกรรมการสร้างสรรค์การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

เทศบาล	ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิม	ประชาสัมพันธ์การถ่ายทอดความรู้	การอนุรักษ์การเล่นการแสดงพื้นเมือง
เทศบาลนครภูเก็ต	/		
เทศบาลตำบลรัชฎา	/		/
เทศบาลตำบลวิชิต		/	
เทศบาลตำบลกะรน		/	
เทศบาลตำบลฉลอง	/		
เทศบาลตำบลราไวย์	/	/	/
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี		/	/
เทศบาลตำบลป่าคลอก			
เทศบาลตำบลศรีสุนทร			
เทศบาลตำบลเชิงทะเล			

ด้านวัดกรรมการสร้างสรรค์การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม (ต่อ)			
เทศบาล	ส่งเสริมการอนุรักษ์ วัฒนธรรมดั้งเดิม	ประชาสัมพันธ์กับ การถ่ายทอดความรู้	การอนุรักษ์การเล่น การแสดง พื้นเมือง
เทศบาลเมืองกะทู้	/		
เทศบาลเมืองป่าตอง	/		

ด้านวัดกรรมการสร้างสรรค์ทางด้านการเมืองและการมีส่วนร่วม

เทศบาล	การมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็นของ ภาครัฐร่วมเอกชน	แผนพัฒนา ชุมชน	การจัดทำประชาคม ในการตัดสินใจ บริหารจัดการ ท้องถิ่น	ส่งเสริมหลัก ประชาธิปไตย
เทศบาลนครภูเก็ต	/	/		/
เทศบาลตำบลรัชฎา	/	/		/
เทศบาลตำบลวิชิต		/		/
เทศบาลตำบลกะรน		/		/
เทศบาลตำบลฉลอง	/	/		/
เทศบาลตำบลราไวย์		/	/	/
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี	/	/		/
เทศบาลตำบลป่าคลอก		/		/
เทศบาลตำบลศรีสุนทร		/	/	/
เทศบาลตำบลเชิงทะเล		/		/
เทศบาลเมืองกะทู้		/	/	/
เทศบาลเมืองป่าตอง	/	/		/

ด้านนวัตกรรมการสร้างสรรค์ด้านการบริหารงานคลังท้องถิ่น

เทศบาล	นวัตกรรมการจัดเก็บรายได้ และรายจ่ายด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป	การแบ่งแยกพื้นที่ในการ อำนวยความสะดวกใน การจัดเก็บภาษี	การประชาสัมพันธ์ ข้อมูลต่อสาธารณะ ผ่านระบบสารสนเทศ
เทศบาลนครภูเก็ต	/		/
เทศบาลตำบลรัชฎา			
เทศบาลตำบลวิชิต	/	/	
เทศบาลตำบลกะรน	/	/	
เทศบาลตำบลฉลอง		/	
เทศบาลตำบลราไวย์			/
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี			
เทศบาลตำบลป่าคลอก	/		
เทศบาลตำบลศรีสุนทร	/		/
เทศบาลตำบลเชิงทะเล			
เทศบาลเมืองกะทู้		/	
เทศบาลเมืองป่าตอง	/		/

ด้านนวัตกรรมการสร้างสรรค์การบริหารจัดการทั่วไป

เทศบาล	การจัดการวางแผน อย่างเป็นระบบ	การนำระบบสื่อสาร สนเทศมาใช้ใน การบริหารจัดการ	ความร่วมมือในการ วางแผนท้องถิ่นกับ สถาบันการศึกษา	การบริการ สาธารณะ
เทศบาลนครภูเก็ต	/			
เทศบาลตำบลรัชฎา				
เทศบาลตำบลวิชิต		/		
เทศบาลตำบลกะรน				
เทศบาลตำบลฉลอง	/		/	
เทศบาลตำบลราไวย์				
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี				/
เทศบาลตำบลป่าคลอก				
เทศบาลตำบลศรีสุนทร			/	
เทศบาลตำบลเชิงทะเล				
เทศบาลเมืองกะทู้	/			
เทศบาลเมืองป่าตอง				

ผลสรุปการวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน 12 เทศบาล ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการแต่ละด้านที่เร่งด่วนและมีความจำเป็นตามลำดับความสำคัญในยุคปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม และสามารถนำไปสู่การนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ตได้

การบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ต

การบริหารจัดการเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต ผู้ดำเนินการดูแลความสงบเรียบร้อยของท้องถิ่น ด้านการเมืองการปกครอง สังคมวัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ทำให้หน่วยงานเหล่านี้ต้องมีการจัดแบ่งพื้นที่และความรับผิดชอบตามบริบทของพื้นที่ตนเอง ภายใต้การยอมรับของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ การนำแนวทาง การบริหารจัดการเทศบาลที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ นำผลการวิเคราะห์เบื้องต้นจากผลกระทบมาใช้ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืน ผู้บริหารท้องถิ่นได้กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาเทศบาลที่แตกต่างกัน พบว่า

เทศบาลในเขตอำเภอถลาง คือ เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี เทศบาลตำบลศรีสุนทร เทศบาลตำบลป่าคลอก เทศบาลตำบลเชิงทะเล ให้ความสำคัญกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา การจัดสวัสดิการเพื่อสังคม เป็นหลักใหญ่

เทศบาลในเขตอำเภอเมือง คือ เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลตำบลรัชฎา เทศบาลตำบลฉลอง เทศบาลตำบลกะรน เทศบาลตำบลวิชิต เทศบาลตำบลราไวย์ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการรองรับการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาพื้นที่เมืองเก่า ชุมชนชาวเล และการพัฒนาเทคโนโลยี

เทศบาลในเขตอำเภอกะทู้ คือ เทศบาลเมืองกะทู้ และเทศบาลเมืองป่าตอง ทั้ง 2 เทศบาล ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา ต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งด้านบริการ

สาธารณะและประชาชน เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาเมือง เนื่องจากมีพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดภูเก็ต เช่น หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน เป็นต้น

สำหรับด้าน ความโปร่งใส และการบริการสาธารณะ เป็น การนำหลักการสำหรับสร้างระบบการทำงานที่ทันสมัย มาสร้างสรรค์การทำงานด้วยความร่วมมือของทุกภาคส่วน และการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ส่งผลให้การทำงานของหน่วยงานภาครัฐทำงานง่ายขึ้น นอกจากนี้เทศบาลแต่ละเทศบาลได้มีวิธีการในการเข้าถึงประชาชนหลากหลายรูปแบบ มีการจัดกิจกรรมเทศบาลพบประชาชน เดือนละ 1-2 ครั้ง หรือการจัดเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่สำรวจความต้องการด้านต่างๆของประชาชนตามระยะเวลาที่กำหนด เป็นต้น

ดังนั้นแนวทางในการบริหารจัดการเทศบาลอย่างยั่งยืน ในจังหวัดภูเก็ต การบริหารจัดการ เป็นลักษณะของการพยายามสร้างระบบการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างระมัดระวัง เพื่อให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล 5 ประการ คือ

1. การเป็นผู้นำที่ดี ผู้ที่จะทำหน้าที่ผู้นำไม่ว่าจะมาจากการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีเป้าหมาย ชัดเจน และควรมีจิตใจที่มีคุณธรรมสูง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการงานทุกด้าน กระทำการด้วยความโปร่งใส และเข้าถึงทุกฝ่าย มีความสามารถและกล้าเสี่ยง ในการพบปะกับทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา ตามความต้องการของประชาชน

2. การมีส่วนร่วม สร้างสรรค์กิจกรรม ความสัมพันธ์ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ และการเข้าร่วมดำเนินการนั้นๆ สนับสนุนให้ทุกคนมีความรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง

3. การบริหารจัดการอย่างมีระบบ คือ เทศบาลจะต้องมีการวางแผน นโยบาย และการบูรณาการงานต่างๆให้มีความสอดคล้องนโยบายของรัฐและเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น โดยการจัดสรรกระบวนการ

ปฏิบัติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และยุติธรรมในการจัดสรรงบประมาณ แต่ละโครงการให้ความสำคัญกับงานตามลำดับความต้องการที่จำเป็น ก่อนและหลัง อย่างยุติธรรม เท่าเทียมกันทุกหมู่บ้าน ตำบล ชุมชน และบุคลากรใช้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย อย่างมีเหตุผล

4. การสร้างความสามัคคี ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรัก สามัคคี และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการสร้างงานเป็นทีม โดยส่วนใหญ่ผู้บริหารท้องถิ่นที่เข้ามาทำหน้าที่ในเทศบาล ควรมาจากคนในท้องถิ่น และเป็นทีมเดียวกัน ทำให้ง่ายต่อการทำงานและการเข้าถึงประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งที่ผ่านมาในเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่ ได้รับความร่วมมือในการบริหารงานเพื่อสังคมจากทุกฝ่าย เช่น ประชาชน สถาบันการศึกษา ภาครัฐส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

5. การยึดหลักธรรมาภิบาล เป็นคุณลักษณะสำคัญในการบริหารจัดการส่วนท้องถิ่น คือ การยึดหลักนิติธรรม คุณธรรม โปร่งใส มีส่วนร่วม มีความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า สอดคล้องกับการวิจัยของ จุฑามาส ชมผาและคณะ (2558) กล่าวถึง "รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืนในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ" ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืน คือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร และปัจจัยด้านธรรมาภิบาลในองค์กร

ข้อควรคำนึงถึง การบริหารจัดการเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตอย่างยั่งยืนและเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่แต่ละท้องถิ่น มีความสะดวกต่อการปฏิบัติงาน และลดปัญหาจากผลกระทบด้านต่างๆที่เป็นอุปสรรค คือ

1. การกระจายอำนาจ การมอบหมายงาน ที่มีความชัดเจน เพื่อเป็นการลดปัญหาผลกระทบการปฏิบัติงานของบุคลากร การทำงานซ้ำซ้อน ของแต่ละหน่วยงาน และความรับผิดชอบของเจ้าของพื้นที่ที่มีความเหมาะสมอย่างยุติธรรม เช่น พื้นที่ที่มีทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบล อยู่ในบริเวณติดต่อกัน

2. การมีส่วนร่วมของประชาชน การเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล การเข้าถึง การเปิดโอกาสให้ทุกคนมีสิทธิในการรับทราบและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ตามหลักประชาสังคม

3. สร้างความสามัคคี ลดระบบอุปถัมภ์ การสนับสนุนโครงการท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและยุติธรรม ไม่เห็นแก่ประโยชน์เพื่อนฝูง ญาติพี่น้อง โดยใช้หลักในการบริหารจัดการ คือ หลักธรรมาภิบาล

เอกสารอ้างอิง

จุฑามาศ ชมผาและคณะ (2558). รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลเมืองอย่างยั่งยืน

ในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ,

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

วีระศักดิ์ เครือเทพ (2548). ข้อค้นพบนวัตกรรมท้องถิ่นไทย วารสารประชาคมวิจัย

39(1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมคิด เลิศไพฑูรย์และคณะ (2550). ทิศทางการปกครองท้องถิ่นไทยในรัฐธรรมนูญ

ฉบับใหม่.พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เสมาธรรม

สุเมธ แสงนิมნวล (2556). ต้นแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในประเทศไทย, สถาบันพระปกเกล้า.

John Stuart Mill (1975). Three Essays: On Liberty, Representative

Government, and the Subjection of Women (Oxford:

Oxford University Press.

